

261 301
Житомирська обл.
Чуднівський р-н
С.Дідківці
Квашук Ніна Арт.

Ви просите допомоги хто знає про голод

ми його не забули и ніколи не забудим, розкажуємо дітям, вони вірити не хочуть, що це таке було ці Сталінові підлабузники він сидів в Кремлі нікуди не виходив а їм давав указанія а вони 5 річку виконували за два роки у партію повлазила сама ледач як самі не робили а а роботяг які любили землю вони їх всіх замучили з силали їх на висилки поробили їх куркулями у колгосп не приймали бо ти куркуль спродували ночью прийдуть кругом хати стріляють не вчиняв виломували двері и вязали насамий перед забирали батька зязали на хуру і повезли в тюрму там бють, допрашую на висилку потом сімї до їх висилають любителі землі їх вислали, то вони на Сибіра строїли города, туди вислали самих дорогих роботяг Напишу про свого батька і сімя наша яке страшне стражданія пережила. Сімя була наша 11 душ самий старший брат служив в арм. другий брат був інвалід на руці великого пальця відрізала січкаря. Батько мав пару коней корм. сімю ними зробили куркулем. Невістці з дитиною приложили іди до своїх батьків бо й тебе вишлемо прийшли окружили хату кругом хати стріляли двері підважували, двері зняти неможна вони до вікон. Мати у вікно з сокірою лізь голову одруба [...] так вони пішли батька не взяли батько на ранок коні застріг і втік у Славути в ліс возив колоди там підірвався колодами приїхав додому больний так і помер, батько помер 1932р 10 січня.

У лютому місяці ці кати нелюди їх людьми неможна назвати вони кати над катами забрали коні корову наклали разналог на матір. Сплатила наклали другий сплатила наклали третій раз уже в матери не було чим сплатити Вони приходять спродувати все з хати продали самі ці активісти і позабирали тільки нас п'ятеро дітей осталося бо цей брат де без пальця інвалід утік бо хотіли тоже забрати на висилку через декілька днів приходять продавати хату. Хату оцінили 90 крб, і нам з сім'ї нікому не дають сплатити купив чужий Лютий морози страшні заверуха і вони цього де купив хату заставили іди вийми вікна і двері вони позамерзають приходять вечором лютневого дня заверуха світа не видно уп'ятьох кожний до одного вікна і в

минуті кожний рванув вікно і повна хата снігу двері тоже хатні і сінях познімали можете сибі представити що ми робил у хаті ми вищали по собачому і по котячому мати кричала квалт хто почув поприбігали і приказ нікому до хати непустити бо це саме буде вам. Прийшов дядько Лутай Іван він мамі поміг забити вікна мішками двері раднами була соломи повна клуня мама соломи в хату наносила, ми в солومی полягаймо а мама день і ніч палила соломою грубу і лапає чи ми живі, вкриває була мама в кожусі вдягана то скинули с плечей и забрали и розули як можна таких людей назвати так ми з хати не виходили приїде розбирати хату мати заними із сокирою зарубаю хоч одного бандіта хіба в бєт тоді забереш так ми дожили до весни мама пішла на паску до церкви вони як банда прискочили поки мати прийшла з церкви застала нас п'ятеро і піч і груба через літо мати з нами жили в клуні на дворі мати варила нам їсти, на осінь наклали на матір 150 пудів заготовля самі на полі скосили і самі змолотили і не виконали стіки наклали прийшли понаходили де яка квасолька була у вузлику де якої крупи де який вузлик все позабирали ще мати насушила за літо лушпайки з картошки то це не забрали то висипали в калюжу і потоптали ногами Картошка була вже закопана понаходили позабирали клюню розкидали забрали ми осталися на зиму під одкритим небом приходять шей забирають матір у тюрму вона впала кричить ловиця за нас ми кричимо ловимось за матір а він кат нас почому бачив бив по очах по руках відганяв нас від матері вона на ноги не могла стати вони її за коси і поволокли через городи там стояла підвода укинули побили і повезли в тюрм, приступник такий за то що робила день і ніч дном на полі в городі а вечором прала до 12 ночі і на подушку не лягала бо заспить кулака під голову то рука зболить то в три чотири проснеться то ще до дня напраде тальку за зиму напраде 60 гарш. полотна 30 гар мішков. 20 гар. рушників треба було обшити 10 душ сім'ї то вони кати над такими людьми здівалися як їм тільки нестрашно було кати кати ну тільки їх уже нема ніодного полопалися одну суку забили як собаку тут була активістка у войну не вспіла втікти забрали в Німечину там робила по дві норми готувала бомби на Советский Союз це Лутай Миланія прийшла з Німечини опять стала головою і вечором було засідання і через вікно убили як собаку. Так матір нашу засудили на 5 год, але ми малі помилування на нас скинули 2 роки, 3 год сидіти. а ми під откритим небом сидимо на дворі, найменші було 3 роки, ми всі пятеро у курнику ночували і днювали тулилися одне до одного гріли ідем у школу а там очі печуть куркулі, плачем і нікому пожалітись Ось началася зима холод і нас прийшла жінка яку я ще зараз посіщаю що спечу що звару чи слоїк молока я її щитаю як рідну вона сказала до старшої сестри Ганя забирай діти і йди до мене на зиму цеї жінки імя Савчук Хрусинія яка є ще жива вона нас прийняла ми збирали по каметах сухий бурян

палити піч і грубу як узнала ця пришта викликають її у сільсовет і там її нагана під зуби у погріб зачиняли нашо прийняла вижени бо ти поїдеш на висилку вона сказала що хоче мені робить я їх не викину на сніг живі діти і ми в неї дожили до весни але в нас на городі ще одну ямку не знайшли картошки матір як отправляли на етап то мама сестрі на свіданії сказала Ганя перебивайся зимою як можеш, а весною ту картошку відкопай зрізочки посадиш а тою будеш спасати дітей а сусід бачив де мати закопувала і слідив за нею і в березні 1933 пішов нічю дірку відрубав там було 40 пудів картошка біла як сестра пішла у 6 утра так його жінка обирає нашу картошку це Кравчук Петро Матв. Сестра прибігла додому плаче ой діти пропали ми вже головатий нашу картоплю забрав. Пішли ми подивилися по вугликах кашик назбирали поплакали і так прийшли с плачем вже нам спасенія ніякого не було весною 1933 був голод страшний рідна мати їла свою дитину.

Мати наша сиділа тільки десять місяців була амністія і тоді їх освободили 14 тисяч це всі сиділи за колоски за то що не виконали хліба самі забрали самі розікрали а людей бенезвинно судили кати кати безжалісні є ще їхні діти хай читають як їхні батьки робили так здіватися над звером і то хріх страшний як вони над нами здівалися ми розлізлися як миши польові.

Мати прийшла 1933 серпні 19 чис. Митьку застала у сусіда нагною держав. три колосочки в руці я пасла корову мене взяли люди саму меншу сестричку маруся сестра посадила на Бардичів на поїзд а сама кидалася під поїзд можете уявити яке було страданія брата Альошу озвався у тридцять п'ятому р. а Марусю я знайшла аж у 40 роц. у Києві в Нікольські пустині була в детдомі була вже не Маруся а Невідома Таня говорить я знаю що звуся маруся а чого мене звать таня не знаю, коли її питали, як звеця, а воно кричало і не сказало, як воно звеця а я її маленькою гляділа і я її пізнала це багато розказува Я пишу мене серце стає я зара сама не віру що ми таке страданія пережили я вам його описала 10 долю хай читають їхні діти їхні онуки як їхні дідусі бабусі робили кати

може треба імя батька напишу.

Бать отстоював Громадянську війну воював 1914 по 1917 годи

Бать 1879 год р. Фіщук Артем Федотович

Мати 1880 р. Фіщук Оксана Матві

ми діти Петро 1907 р

Федір 1910 р

Ганя 1912 р

Дмитрій 1918

Ніна 1921 р

Олексій 1924 р

Маруся 1929 р

Братів уженема живих і я

Петро робив ветфельдшером репресіровали в 1936 році. Федір помер. Дмитрій
ще й воював, одстояв вітчизняну війну,

Альоша тоже був на війні ще й збив фашиського самольота, получил на граду.

Моя адреса Житомирська обл.

Чудновський район

с. Дідківці Квашук Ніна Артемівна